

Arran d'un acte

Nov.

Per el dia 10 de Novembre, a les sis de la tarda, està projectada la celebració d'un mítin de propaganda catòlica en la nostra població. Oradors de gran valua, dintre del camp del catolicisme gironí, amb la seva parla eloqüent, vindran a allisonar-nos en qüestions pertanyents al problema religiós, que n'és el que deuria atraure més a l'atenció de l'home damunt la terra. Espaoordeix la lleugeresa com els homes resolen aquest problema i la manera barroera com parlen de religió, malgrat ser-ne tan frapant l'ignorància dels elements que integren el mentat problema. Homes que entreballs saben de llegir i d'altres, que bo i savent-ne, no coneixen els primers rudiment del Catecisme cristià, es creuen en el dret de discutir-ho tot i de negar-ho tot i de viure com si la religió no embolcallés tota la vida de l'home. El problema religiós és el més fonamental de tots els problemes i l'eix a l'entorn del qual giravolten tots els altres. «Es cosa meravellosa,—deia l'anarquitzant Prudhon—que en el fons de totes les qüestions, hom hi troba sempre la qüestió religiosa». «Es més fàcil—escrigué Plutarque—abastir una ciutat en l'aire que no pas una ciutat sense temples, sense altars, sense Déu». «Aquell qui destrueix la religió, destrueix els fonaments de tota societat humana», ja digué Plató.

El problema religiós ha estat indubtablement el que més ha

preocupat als homes en el trasbalsament dels segles. Saber qui som, d'on venim i on anem, qüestions que'n són el fonament de tot el problema religiós, ha remogut en tot temps la pensa dels homes. Ha estat necessari arribar a l'època actual en que l'home llisca els anys, enfarfegat en mig del més groller materialisme, per a que li devinguessin indiferents els problemes de son origen i de la seva finalitat i ell restés fred davant d'uns problemes, quina encertada solució pot decidir son pervindre etern de felicitat. Val la pena de pensar-hi ara que hom hi és a temps. Malgrat no preocupar-s'en l'home, no deixaran d'esser els destins ultraterrenys de l'ànima, sortosos o dissortats eterrament, segons la manera de resoldre el problema religiós en la vida actual. Es per això que'ns plau de debò la celebració d'un acte d'afirmació catòlica i voldríem que tothom li dongués l'importància que's mereix, per tal de que aconseguís el lleu que de dret li pertoca. Arbuciençs, no hi falteu. La cosa s'ho val de debò. Els alligonaments que hi copsareu de llavis autoritzats, no cauran debades damunt la vostra testa. Seran alligonaments de la ciència de Déu i de la ciència de l'esperit; la ciència més gran, gairebé gosaríem dir la única que deuria capficar als homes, perquè és la única que resol satisfactoriament el problema de l'Eternitat.

UN ARBUCIENC